

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martina Bobáka a Jana Ferfeckého ve věci

žalobkyně: **Ing. A. B.**
bytem X

proti

žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2, 110 00 Praha 1

za účasti: 1. **J. Z.**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL.M.
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2
2. **Městská část Praha 11**
sídlem Ocelíkova 672/1, 149 00 Praha 11
3. **Pražská teplota a.s.**
sídlem Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 29. 8. 2023, čj. MHMP 1728016/2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyně je povinna nahradit osobě zúčastněné na řízení 1) náklady řízení ve výši 9 114 Kč, a to do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Pavla Kiršnera, LL.M., advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

IV. Osoby zúčastněné na řízení 2) a 3) nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. V této věci soud rozhoduje podruhé. Jeho rozsudek z 5. 3. 2024, čj. 14 A 140/2023-92 (první rozsudek), zrušil Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudkem z 19. 2. 2025, čj. 6 As 61/2024-73. Již na tomto místě soud odkazuje na podrobnější rekapitulaci sporu v prvním rozsudku v této věci, případně také na rozsudek 6 As 61/2024.
2. Ze správního spisu vyplynuly následující skutečnosti.
3. Stavebník [osoba zúčastněná na řízení 1)] podal dne 21. 11. 2019 žádost o vydání společného povolení pro stavební záměr nazvaný „Přístavba a nástavba objektu č. p. X pro bydlení a ubytování, Praha, Chodov“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD v k. ú. X (dále také jako stavba či záměr). Rozhodnutím z 8. 3. 2021 stavební úřad schválil stavební záměr. Žalovaný rozhodnutím z 16. 5. 2022 původní rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. Rozhodnutím z 2. 11. 2022 Úřad městské části Praha 11 (stavební úřad) opět povolil stavební záměr. Rozhodnutím označeným v záhlaví (napadené rozhodnutí) žalovaný zčásti změnil rozhodnutí z 2. 11. 2022, jinak toto rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba a vyjádření

4. Žalobkyně se proti napadenému rozhodnutí brání žalobou. U soudu uplatnila následující námitky:
 - a. stavba nespĺňuje požadavky na ochranu před (nadlimitním) hlukem, čímž nebude zachována pohoda bydlení a kvalita prostředí;
 - b. stavba nespĺňuje požadavek, aby alespoň jedna obytná místnost v každém bytě byla orientována do venkovního prostoru, kde nejsou pro tuto místnost ve venkovním chráněném prostoru stavby překračovány hygienické limity hluku;
 - c. jednak stavebník nesprávně vypočetl počet potřebných parkovacích stání, jednak nedoložil nájemní smlouvu k pozemku parc. č. XB v k. ú. Chodov určenému pro parkovací stání, ale doložil pouze souhlas dle § 184a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (starého stavebního zákona);
 - d. stavebník neprokázal soulad stavby s požadavky požární bezpečnosti;
 - e. stavba nespĺňuje územním plánem stanovené funkční využití dané plochy.
5. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Navrhl, aby ji soud zamítl (vyjádření z 16. 10. 2023). K tomuto návrhu se připojil také stavebník ve vyjádření z 15. 12. 2023.

III. První rozsudek, rozsudek 6 As 61/2024 a další řízení

6. Prvním rozsudkem soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.
7. Žalovaného soud zavázal, aby v dalším řízení znovu rozhodl poté, co obstará nájemní smlouvu k pozemku parc. č. XB v k. ú. X, a na základě jejího obsahu zhodnotí naplnění podmínek pro výstavbu z hlediska počtu parkovacích stání (část V.D.2. prvního rozsudku). Zbylé žalobní námitky vč. toho, že stavba má sloužit jako autoservis, a ne jako zařízení „služeb a drobná provozovna“ (část V.D.1. prvního rozsudku), shledal nedůvodnými. Soud nevyhověl ani námitce stran překročení hlukové zátěže, byť nepopřel, že v daném území je Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

v současné době překročena hluková zátěž (část V.A.). Za nedůvodné považoval také výtky stran rozporu stavby s § 52 odst. 2 nařízení č. 10/2016, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy nebo jen PSP; část V.B. prvního rozsudku) či ohledně požárně bezpečnostního řešení stavby (část V.C. prvního rozsudku). Konečně soud neshledal důvodnou ani námitku stran nesouladu stavby s územněplánovací dokumentací (část V.E.).

8. Ke kasační stížnosti žalovaného a stavebníka NSS rozsudkem 6 As 61/2024 zrušil první rozsudek a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. Zejména uvedl, že soud pochybil, pokud konstatoval, že žalovaný měl zjistit obsah nájemní smlouvy ohledně pozemku, jímž stavebník měl zabezpečit 12 parkovacích stání pro účely stavby.
9. Soud pak vyzval strany, aby se vyjádřily k právnímu a skutkovému stavu věci po vydání rozsudku 6 As 61/2024.
10. Žalovaný ve vyjádření z 26. 3. 2025 opět navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. Žalobkyně ve vyjádření z 2. 4. 2025 považovala žalobu za důvodnou, a to ve všech žalobních bodech. Stran otázky řešené rozsudkem 6 As 61/2024 uvedla, že dle ní nepostačuje doložení souhlasu dle § 184a starého stavebního zákona, neboť jde o podmíněný souhlas. Stavební úřad se měl zabývat podmínkami tohoto souhlasu a tím, zda jsou naplněny podmínky § 32 a 33 PSP. Ve vztahu k dopravě žalobkyně odkázala také na námitku, že doprava vyvolaná záměrem dále přitíží již stávající nadlimitní hlukové zátěži území, byť by i mělo jít jen o 0,01 dB.
12. Stavebník se ve vyjádření z 10. 4. 2025 ztotožnil se závěry rozsudku 6 As 61/2024, dle něhož nemusel stavebnímu úřadu dokládat soukromoprávní titul, ale postačoval souhlas dle § 184a starého stavebního zákona. Odkázal také na souhlasné závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 11 pro společné řízení z 27. 11. 2019. Byť to nepovažoval za nezbytné, soudu zaslal také spornou nájemní smlouvu z 26. 6. 2019 na pozemek parc. č. XB v k. ú. X k umístění parkovacích stání.

IV. Druhé posouzení věci

13. Soud v dalším řízení opět přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)). O žalobě znovu rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
14. Nyní soud rozhoduje o žalobě podruhé. Žalobkyně ve vyjádření z 2. 4. 2025 polemizovala se závěry prvního rozsudku a rozsudku NSS. Tato polemika je ovšem marná. Při opětovném hodnocení **žalobních bodů, které soud v prvním rozsudku shledal nedůvodnými**, a jimiž se NSS v rozsudku 6 As 61/2024 věcně nezabýval, soud nemohl jinak než *bez dalšího* vycházet z již vyslovených závěrů (části V.A., V.B., V.C., V.D.1 a V.E. prvního rozsudku). K parametrům předvídatelnosti opětovného soudního přezkumu soud odkazuje žalobkyni na rozsudek NSS z 20. 5. 2024, čj. 9 As 66/2023-72, *JRD Hlubočepy*, body 22 a násl., či na usnesení rozšířeného senátu NSS z 23. 2. 2022, čj. 1 Azs 16/2021-50, č. 4321/2022 Sb. NSS, např. bod 39. Ve shora označených částech závěrů tedy soud musel vycházet z prvního rozsudku, jehož závěry je v tomto ohledu vázán.
15. Nad rámec důvodů uvedených v části V.A. prvního rozsudku soud nyní pouze doplňuje, že neshledal nepřezkoumatelnými či nezákonnými ani závazná stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy dne 21. 9. 2020, čj. HSHMP 47804/2020/Jur, a potvrzující závazné

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 14. 4. 2023, čj. MZDR 6377/2023-4/OVZ. Odůvodnění, jímž soud v prvním rozsudku vypořádal námitky na s. 4 až 9 žaloby, vyvrací také (stejně) výtky, kterými žalobkyně zacílila na přezkum těchto závazných stanovisek. Mezi stranami není sporu o tom, že realizací záměru může dojít k zvýšení zatížení území hlukem pouze o 0,01 dB. Žalobkyně ovšem nesouhlasila se závěrem, že takové zatížení je z hlediska umístění záměru již zanedbatelné. V tomto směru soud rozumí žalobkyni, která se brání byť i sebemenšímu růstu hlukové zátěže. S ohledem na to, že i dle soudu má stavba potenciál částečně odstínit dosavadní zdroje hluku v nemovitosti žalobkyně (bod 44 prvního rozsudku) a také vzhledem k tomu, že závěry o převažujících směrech, v nichž bude zajištěna dopravní obslužnost záměru, nejsou nelogické (bod 43 prvního rozsudku), soud nevidí důvod k tomu, aby tato závazná stanoviska považoval za právně neúčinná ve vztahu k napadenému rozhodnutí (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 611).

16. Jde-li pak o **právní názor NSS, při opětovném posouzení žaloby je jím soud přísně vázán** (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Pokud v mezidobě nedojde k relevantní změně právní úpravy ani rozhodných skutečností, tj. výchozích předpokladů k tomu, aby soud mohl vůbec uvažovat o revidování či přehodnocení dílčích závěrů prvního rozsudku či rozsudku NSS, nemůže soud nerespektovat závěry NSS v téže věci. Jinak by NSS přímo vybízel ke zrušení jeho dalšího rozsudku v té samé věci. Princip kasační závaznosti právního názoru instančně nadřízeného soudu je procesním odrazem hierarchického uspořádání soudní soustavy. Takové uspořádání přitom není samoučelné, smyslem zachovávání kasační závaznosti je jednak rychlost a hospodárnost výkonu soudnictví, jednak právní jistota účastníků soudního řízení a z ní vyplývající důvěryhodnost rozhodovací činnosti soudů (rozsudek NSS z 12. 4. 2017, čj. 1 As 74/2017-28, bod 22). Oprávnění soudu vyššího stupně udílet soudu nižšího stupně závazné pokyny vyplývá z instanční koncepce soudního řízení (např. nález Ústavního soudu z 20. 3. 2002, sp. zn. I. ÚS 615/01).
17. Ve shora označených částech závěrů tedy soud musel vycházet jak z prvního rozsudku, tak z rozsudku 6 As 61/2024. Zatímco důvody, pro které soud v prvním rozsudku neshledal žalobu důvodnou (části V.A., V.B., V.C., V.D.1 a V.E) bez rozdílu nadále platí, vázán závěry rozsudku 6 As 61/2024 soud přehodnotil závěry, které zahrnul do části V.D.2. prvního rozsudku.
18. V tomto ohledu NSS nejprve v rozsudku 6 As 61/2024 pro účely nynější věci vyložil právní závěry, které plynou z jeho rozsudků z 11. 5. 2022, čj. 6 As 126/2020-47, č. 4359/2022 Sb. NSS, a z 15. 3. 2023, čj. 6 As 2/2022-44, č. 4474/2023 Sb. NSS (rozsudek 6 As 61/2024, body 13 až 17). Dále pak tyto závěry aplikoval na posuzovanou situaci následujícím způsobem:

[19] ... Stavební zákon vyžaduje toliko připojení souhlasu podle § 184a stavebního zákona a ani žalobkyni obecně odkazované § 32 a § 33 pražských stavebních předpisů požadavek doložení soukromoprávního titulu nestanovují. K ověření dostatečnosti počtu parkovacích stání proto žalovaný nemusel mít k dispozici nájemní smlouvu, ve vztahu k umístění části vyžadovaných parkovacích stání mimo pozemky ve vlastnictví stavebníka postačovalo připojení souhlasu vlastníka pozemku s uskutečněním záměru. Ani obsah smlouvy na udělení souhlasu nemohl nic změnit.

[20] Skutečnost, že dostatečnost parkovacích stání dle právních předpisů mohl žalovaný posoudit i bez nájemní smlouvy, ostatně plyne také ze změny prvostupňového rozhodnutí, kterou žalovaný učinil právě ve vztahu k této otázce. Shledal nedostatečnost počtu parkovacích míst, kterou žadatelka napravila doplněním projektové dokumentace a navýšením počtu parkovacích míst z 36 na 40 (viz s. 17 rozhodnutí žalovaného), přičemž 12 parkovacích stání se má nacházet na sousedním pozemku. Právě k vybudování těchto 12 stání dala Městská část

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Praha 11 souhlas tak, jak to předpokládá § 184a odst. 1 a 2 stavebního zákona. Žalovaný naplnění požadavků právních předpisů, včetně pražských stavebních předpisů, ověřil a dospěl k závěru o souladnosti záměru (s. 18 rozhodnutí žalovaného).

[21] Nebylo třeba dále posuzovat nájemní smlouvu z hlediska její dostatečnosti coby soukromoprávního titulu ke stavbě. V územním a stavebním řízení se v tomto případě rozhoduje o záměru bez ohledu na existenci soukromoprávního titulu. Podstatné je, zda dal vlastník pozemku, na němž má být záměr realizován, k tomuto záměru souhlas dle § 184a stavebního zákona a zda žadatel tento souhlas připojil k žádosti o stavební povolení [§ 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona], což bylo v projednávané věci naplněno. Skutečnost, že udělení souhlas výslovně odkazuje na uzavřenou nájemní smlouvu je pro posouzení jeho platnosti bez významu.

19. Právě uvedené závěry nenechávají soud v pochybnostech ohledně toho, že stavebník předložil dostatečné podklady stran zabezpečení parkovacích míst na cizím pozemku. Jakkoli se soud původně domníval, že stavebník měl stavebnímu úřadu předložit také nájemní smlouvu, z níž by bylo možné vyčíst, zda stavebník skutečně sjednal nájem k pozemku parc. č. XB v k. ú. X k umístění 12 parkovacích stání, resp. také zjistit konkrétní parametry nájmu (např. také dobu, na kterou je sjednán), žalovaný a ani soud nebyly nadáni pravomocí zkoumat soulad soukromoprávních ujednání s právními předpisy, mj. s PSP. Proto se soud nyní odklání od závěrů, které vyjádřil v bodech 76 a 77 prvního rozsudku. Jak uvedl NSS v rozsudku 6 As 61/2024, bod 21, pro účely územního a stavebního řízení je nerozhodný soukromoprávní titul, stavební úřad rozhoduje bez ohledu na jeho existenci. Z hlediska splnění podmínek PSP postačuje souhlas podle § 184a starého stavebního zákona, a tedy koordinační situační výkres C3 s ručně psanou poznámkou ve znění: „*souhlasíme s vybudováním 12 parkovacích míst včetně obslužné komunikace a posunutí přešlapového chodníčku dle nájemní smlouvy č. SM1900000715 ze dne 26. 6. 2019*“. Pod tento souhlas se podepsala vedoucí majetkoprávního odboru úřadu Městské části Praha 11 a připojila také razítko. Proto soud nemusel k důkazu provádět ani nájemní smlouvu, kterou mu předložila osoba zúčastněná na řízení I).

V. Závěr a náklady řízení

20. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení před městským soudem i NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému nevznikly žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti. Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II).
22. Osoba zúčastněná na řízení 1) nemá právo na náhradu nákladů řízení před městským soudem, neboť jí nebyla soudem v průběhu řízení uložena žádná povinnost a soud neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání práva na náhradu nákladů řízení odůvodňovaly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).
23. Soud ovšem výrokem III rozhodoval také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (rozsudek 6 As 61/2024). V řízení vedeném u NSS vystupovala osoba zúčastněná na řízení 1) v pozici účastníka řízení (stěžovatelky), a tudíž má s ohledem na rozsudek NSS z 19. 1. 2010, čj. 2 As 15/2009-242, č. 2020/2010 Sb. NSS, vzhledem ke svému úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. vůči procesně neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč a v odměně advokáta za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění do konce Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

roku 2024. Advokát podal jménem osoby zúčastněné na řízení 1) kasační stížnost a doplnění této kasační stížnosti ze dne 11. 10. 2024. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. advokátního tarifu před koncem roku 2024 činila sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob, kasačních stížností a dalších právních věcí projednávaných podle s. ř. s., s výjimkou věcí podle odstavce 2, částku 3 100 Kč. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Zástupce osoby zúčastněné na řízení 1) je plátcem daně z přidané hodnoty, a tedy se zvyšují náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 714 Kč. Náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 9 114 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o. s. ř.), ve spojení s § 64 s. ř. s. Soud nepřiznal osobě zúčastněné na řízení 1) náhradu nákladů řízení za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, neboť advokát JUDr. Pavel Kiršner, LL.M. ji zastupoval již v rámci řízení o žalobě počínaje uplatněním práv osoby zúčastněné na řízení, k převzetí zastoupení tudíž došlo již tehdy, nikoli až pro účely kasačního řízení. Soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení za úkon doplnění kasační stížnosti, neboť jak plyne z rozsudku 6 As 61/2024, bod 23, šlo o opožděné uplatnění nových kasačních důvodů. Takové podání zjevně nemohlo účinně sloužit k ochraně práv osoby zúčastněné na řízení 1).

24. Osoby zúčastněné na řízení 2) a 3) nemají právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV), neboť jim soud v průběhu řízení neuložil žádnou povinnost. Soud neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by odůvodňovaly přiznání práva na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno NSS; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem NSS [§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.].

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Nesplní-li povinná (žalobkyně) dobrovolně, co ji ukládá výrok II vykonatelného rozhodnutí, může oprávněná (osoba zúčastněná na řízení 1) podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Praha dne 13. května 2025

Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.